

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, succesorul părții vătămate Potlog Iurie, Dunai Maria și avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2018 și sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 27 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Bularga Igor Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 30.12.2016 - 27.06.2017;

Instanța de apel: 14.07.2017 - 19.03.2018;

Instanța de recurs: 04.06.2018 - 10.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 27 iunie 2017, Bularga Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) și art. 266 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza:

- art. 264 alin. (4) Cod penal - 4 ani închisoare;

- art. 266 Cod penal - 2 ani închisoare;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Bularga Igor pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă a succesorului părții vătămate Dunai Maria și s-a încasat de la inculpat în beneficiul acesteia 55 000 lei, dintre care prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei și prejudiciul material în sumă de 5 000 lei.

S-a admis acțiunea civilă a părții civile Agenția pentru Protecția Consumatorilor și s-a încasat de la inculpat în beneficiul Agenției pentru Protecția Consumatorilor prejudiciul material în sumă de 127 840 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Bularga Igor, la 10 octombrie 2016, aproximativ ora 19.00, conducând automobilul de serviciu de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare X XX xxx, pe drum public și anume traseul Chișinău-Brest-Odesa km 258 în apropierea satului Măgdăcești, raionul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având astfel o concentrație de alcool în sânge de 1,20 g/l, manifestând imprudență exprimată prin încrederea exagerată în sine, dându-și seama că acțiunile sale ar putea provoca consecințe social periculoase, dar fiind predominant de ideea nechibzuită că ele vor putea fi evitate, contrar prevederilor pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d) și alin. (2) art. 52 pct. 2) al Regulamentului Circulației Rutiere (aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009), care obligă conducătorul să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, să țină permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, de situația rutieră care s-a exprimat prin aceea că se deplasa pe un traseu național, iar spațiul de vizibilitate era redus deoarece era pe timp de noapte și traficul era aglomerat, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța la trafic, la fel conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita, care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă bicicliști, la fel conducătorul era obligat să mențină în timpul depășirii un interval lateral suficient în raport cu vehiculul pe care îl depășește, mai cu seamă la depășirea bicicletelor, conducătorul automobilului nu a redus viteza sau chiar să oprească reeșind din starea carosabilului, spațiul de vizibilitate și de faptul că conducea în stare de ebrietate alcoolică, dar a continuat deplasarea mai departe, în rezultatul cărui fapt l-a tamponat în partea din spate pe Potlog Iurie, care se deplasa pe carosabil și conducea o bicicletă, după care a fost aruncat pe acostament și astfel, victimei i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, plagă contuză, hemoragie în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții și bazei craniului hemoragie intracerebrală, hemoragie subarahnoidiană, fractura coastelor pe dreapta, lezarea pulmonului drept, hematorax din dreapta, fractura humerusului drept, care a dus imediat la decesul acestuia.

Tot el, la 10 octombrie 2016, aproximativ ora 19.05, după comiterea accidentului rutier soldat cu decesul persoanei pe traseul Chișinău-Brest-Odesa km 258 în apropierea satului Măgdăcești, raionul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având astfel o concentrație de alcool în sânge de 1,20 g/l, manifestând intenție, urmărind scopul eschivării de la răspundere și pedeapsă penală, contrar prevederilor pct. 12 alin. (1) și (2) al Regulamentului Circulației Rutiere (aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009), care prevede că conducătorul de vehicul implicat într-un accident rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul

semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) din Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; d) să elibereze carosabilul deplasând vehiculul pe acostament ori cât mai aproape de bordura trotuarului, atunci când în urma accidentului nu sunt persoane decedate și/sau traumatizate, iar prezența pe carosabil a vehiculului implicat în accident face dificil sau blochează traficul rutier; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție; h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente preparate în baza acestora până nu va fi supus testării alcoolscopice, sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice, Bularga Igor nu a ținut cont de cele menționate în Regulament și a părăsit locul accidentului rutier, fiind ulterior reținut de inspectorii de patrulare.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, după semnele - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei* și în baza art. 266 Cod penal, după semnele - *părăsirea locului accidentului rutier de către o persoană care conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate și care a încălcat regulile de securitate a circulației și de exploatare a mijlocului de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia, din motivul blândeței pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Bularga Igor, în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de 6 ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe termen de 5 ani, iar în baza art. 266 Cod penal - 2 ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Bularga Igor a-i stabilit pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa din contul inculpatului cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor în mărime de 2 262 lei.

În susținerea apelului a indicat că instanța de fond i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă, fără a ține cont de faptul că acesta a comis infracțiunile fiind în stare de ebrietate alcoolică, nu a reparat prejudiciul cauzat, imediat după comiterea accidentului a părăsit locul comiterii infracțiunii și nu a acordat ajutor persoanei traumatate. Mai mult ca atât, reținerea lui Bularga Igor a fost posibilă doar după intervenția angajaților INP care au aplicat arma din dotare. Prin urmare analizând personalitatea inculpatului, în coraport cu prezența circumstanțelor agravante la cauză, instanța neîntemeiat a aplicat o pedeapsă prea blândă acestuia, iar o pedeapsă reală mai mare, își v-a atinge scopul legii penale de reeducare a acestuia.

Totodată, instanța de fond nu s-a expus asupra pedepsei complimentare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal.

De asemenea cheltuielile de judecată în sumă de 2 260 lei urmează a fi încasate din contul inculpatului.

3.2. succesorul victimei Dunai Maria, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În motivarea apelului a indicat că instanța de judecată nu a respectat rigorile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală la adoptarea sentinței și nu a efectuat recalificarea învinuirii, în parte, de la art. 264 alin. (4) la art. 264 alin. (3) lit. b) și alin. (4) Cod penal, or calificarea juridică a acțiunilor inculpatului doar în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, face imposibilă stabilirea completă și concretă a faptei incriminate lui Bularga Igor.

Cu referire la acțiunea civilă există neconcordanțe deoarece paguba încasată în beneficiul succesorului victimei este în mărime de 55 000 lei, iar în beneficiul Agenției pentru Protecția Consumatorului, prejudiciul material a fost stabilit în mărime de 127 840 lei. De asemenea, instanța de fond nu s-a expus asupra recuperării costului bicicletei în mărime de 12 000 lei.

3.3. avocatul Anatolie Hotineanu în numele inculpatului, care a solicitat casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal și achitarea lui Bularga Igor, motivând că martorii apărării au comunicat evenimentele care au avut loc însă au menționat că nu au observat persoana care conducea la acel moment autoturismul, or probele cauzei dovedesc nemijlocit producerea accidentului însă nu și comiterea lui de către inculpat. Totodată la emiterea sentinței instanța de fond a ignorat declarațiile de autodenunțare a lui Bularga Mihail.

3.4. avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care executarea pedepsei de 4 ani 6 luni închisoare stabilită lui Bularga Igor în baza art. 264 alin. (4), 266 Cod penal, a fi suspendată condiționat în temeiul art. 90 Cod penal.

În susținerea apelului a indicat că la caz, sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului, acesta se află în detenție timp de 1 an și a conștientizat cele săvârșite. Anterior, Bularga Igor nu a comis careva infracțiuni sau contravenții, fiind la prima abatere de la lege, la locul de trai și la serviciu se caracterizează pozitiv, are un copil minor la întreținere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2018, s-au admis parțial apelurile procurorului și succesoriului victimei, Dunai Maria, s-a casat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit căreia:

Lui Bularga Igor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal și art. 266 Cod penal, i s-a stabilit următoarea pedeapsă:

- în baza art. 264 alin. (4) Cod penal - 5 (cinci) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 (cinci) ani;

- în baza art. 266 Cod penal - 2 (doi) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Bularga Igor i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 6 (șase) ani închisoare, cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 (cinci) ani.

În rest sentința a fost menținută.

S-au respins ca nefondate apelurile declarate de către avocații Anatolie Hotineanu și Vladimir Spoială în numele inculpatului.

4.1. În susținerea poziției sale instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Bularga Igor a săvârșit infracțiunile imputate lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul a relatat că în ședința instanței de apel, inculpatul a recunoscut integral vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate. Totodată, prin apelul depus de către avocatul Hotineanu Anatolie a fost contestată și vinovăția, fiind solicitată achitarea inculpatului. Astfel, reieșind din faptul că apelul depus de către avocatul Hotineanu Anatolie nu a fost retras, Colegiul a considerat necesar de a se expune pe marginea ambelor apeluri depuse în interesele inculpatului.

Analizând declarațiile succesoriului părții vătămate, Dunai Maria a martorilor Roșca Vadim, Crasnoboiev Adrian, Vrînceanu Serghei și Dragomirețchi Vasile, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 octombrie 2016 și fotografiile anexate (vol.1, f.d.9-18), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 octombrie

2016 și fotografiile anexate (vol.1, f.d.20-38), raportul de expertiză medico-legală nr. 166 din 29 octombrie 2016 (vol.1, f.d.106-107), raportul de expertiză nr.1323 din 08 decembrie 2016 (vol.1, f.d.122-130), raportul de expertiză chimică din data de 30 decembrie 2016, din care rezultă că pe portbagajul bicicletei au fost depistate urme de vopsea caracteristice automobilului condus de inculpat și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe analizate, Colegiul a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat. Colegiul a conchis că, declarațiile depuse de către inculpatul prin care inițial nu-și recunoștea vina în comiterea infracțiunilor imputate lui, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate supra, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal săvârșită de inculpat, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, iar infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare. Luând în considerație totalitatea circumstanțelor atenuante (repararea parțială a prejudiciului, recunoașterea vinovăției (inițial - parțială, ulterior - integrală)) și gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise, Colegiul a considerat necesar de a stabili inculpatului pedeapsă aproape de mijlocul pedepsei prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal, deoarece la caz, impactul circumstanțelor atenuante nu justifică numirea unei pedepse mai aproape de minimul stabilit.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, Colegiul a considerat necesar de a stabili maximul, deoarece comiterea acestei infracțiuni în vederea evitării răspunderii penale de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, indică la un grad prejudiciabil sporit.

Cu referire la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul a menționat că urmarea prejudiciabilă în cazul infracțiunii comise are un aport substanțial inclusiv asupra raporturilor sociale normale care urmează să existe. Existența unei asemenea urmări prejudiciabile și dispunerea suspendării condiționate pentru comiterea unei astfel de infracțiune implică, de regulă, imposibilitatea restabilirii echității sociale ca scop al pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal. Ținând cont de specificul acestor infracțiuni și modalitatea de comitere a lor, Colegiul a atestat că în privința inculpatului este inaplicabilă suspendarea executării pedepsei.

Totodată instanța a reiterat că inculpatul, fiind în stare de ebrietate, a comis o infracțiune și pentru a evita răspunderea penală pentru comiterea ei, a comis o altă infracțiune. Această circumstanță indică la orientarea antisocială a inculpatului și la concluzia că este necesară executarea reală a pedepsei pentru atingerea scopurilor acesteia.

De asemenea, Colegiul a menționat că aplicarea art. 90 Cod penal este imposibilă deoarece Bularga Igor este condamnat pe un termen mai mare decât prevede legea pentru a aplica prevederile respective (adică mai mare de 5 ani), iar una din infracțiunile comise pentru care a fost condamnat a fost comisă cu intenție. În consecință, Colegiul a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului urmează să fie executată real, stabilindu-se astfel o individualizare a pedepsi care este legală, întemeiată, proporțională faptei comise și circumstanțelor reale și personale.

Referitor la solicitarea succesoriului victimei Dunai Maria privind încasarea prejudiciului material în mărime de 12 000 lei invocat drept costul bicicletei, Colegiul a indicat că suma respectivă urma a fi dovedită prin probe care ar confirma nemijlocit valoarea bunului respectiv, însă acest fapt nu a fost efectuat, corect fiind încasat de instanța de fond în beneficiul acesteia, prejudiciul material în sumă de 5 000 lei.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, Colegiul a verificat dacă acesta este în coraport echitabil cu circumstanțele cauzei, și anume nivelul (gradul) suportării de către succesoriul victimei a suferințelor fizice; vârsta victimei, care în mod incontestabil amplifică suferințele morale a succesoriului victimei; capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice a societății unde locuiește succesoriul victimei; aplicarea uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile. Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul a reținut că prima instanță corect și echitabil a stabilit cuantumul prejudiciului moral în cauza respectivă.

Cât ține de încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul a conchis că instanța de fond corect a apreciat și a aplicat normele legale. Argumentele procurorului invocate în apel au fost considerate neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost pentru efectuarea expertizelor biologice și traseologice, iar art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, prevede că expertizele s-au dispus și s-au efectuat în mod obligatoriu pentru constatarea motivului decesului și traumele suferite în urma accidentului și alte chestiuni care au fost necesare soluționării cazului. Colegiul a constatat că rapoartele de expertiză menționate au fost efectuate la solicitarea organului de urmărire penală până la intrarea în vigoare a Legii prin care a fost exclus alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, declară recursuri ordinare:

5.1. procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, doar în partea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul indică că trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului intră în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (2) din Constituția RM, care stipulează că „*toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice...*” iar banii cheltuiți de stat în urma acțiunilor infracționale a făptașului, care este recunoscut vinovat în modul stabilit de lege, sunt bani publici ce revin din contribuțiile cetățenilor.

Soluția instanței de apel, prin care a fost respins apelul procurorului referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare. Astfel, potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, „*cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal*”. Potrivit alin. (3) a aceleiași norme „cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Totodată, legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

5.2. *succesorul părții vătămate Dunai Maria*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Totodată recurenta solicită să fie obligat Bularga Igor să achite în beneficiul acesteia costul bicicletei în sumă de 15 000 lei în calitate de prejudiciu material pricinuit prin infracțiune și prejudiciul moral în sumă de 1 000 000 lei, pentru suferințele fizice, psihice și morale cauzate de către inculpat în urma comiterii infracțiunii.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel, examinând cauza nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul său;

- la emiterea deciziei instanța nu a ținut cont de prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel nu a raportat acțiunile lui Bularga Igor la elementul corespunzător din cuprinsul alin. (3) al art. 264 Cod penal. Consideră recurenta că se impune necesitatea recalificării învinuirii, în parte, de la art. 264 alin. (4) Cod penal la art. 264 alin. (3) lit. b), alin. (4) Cod penal. Așadar, învinuirea imputată lui Bularga Igor nu este concretă, iar aceasta duce la imposibilitatea constatării faptei pentru care a fost judecat și în consecință la ilegalitatea hotărârilor;

- instanța de apel nu a audiat în calitate de martori pe Dunai Cristina și Verdeș Ștefan pentru verificarea circumstanței de fapt - a consumat sau nu victima băuturi alcoolice;

- instanța a evitat să aprecieze declarațiile de autodenunțare ale lui Bularga Igor prin prisma art. 312 Cod penal, deoarece acesta a depus mărturii false;

- consideră inoportună aprecierea cuantumului prejudiciului moral stabilit de instanțele de fond în mărime de 50 000 lei, de către instanță fiind ignorat aspectul moral, nerespectându-se principiul proporționalității pedepsei penale și echității despăgubirii morale. Consideră că comportamentul provocator al inculpatului în timpul comiterii infracțiunii, schimbarea declarațiilor dar și atitudinea arogantă în procesul investigațiilor operative, în cadrul ședințelor de judecată, îi îndreptățește solicitarea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 lei, care nici pe departe nu acoperă costul unei vieți omenești;

- pe dosar nu a fost dispusă efectuarea unei expertize merceologice în scopul evaluării costului bicicletei.

5.3. *avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței, casarea totală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care executarea pedepsei stabilită lui Bularga Igor prin sentința instanței de fond, să fie parțial suspendată în temeiul art. 90¹ Cod penal, și anume 2 ani 3 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis și 2 ani 3 luni cu suspendare.

În motivarea recursului avocatul indică:

- infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul face parte din categoria celor grave, fiind comisă din imprudență pentru care este posibilă aplicarea art. 90 Cod penal, părții vătămate i-au fost restituite pagubele materiale, inculpatul s-a aflat în arest de mai bine de un an de zile, timp în care a conștientizat cele comise și se căiește sincer;

- cât ține de personalitatea inculpatului avocatul menționează că acesta anterior nu a comis careva infracțiuni sau contravenții, nu are antecedente penale, la locul de trai și de serviciu se caracterizează pozitiv, are un copil minor la întreținere. La faza de urmărire penală cât și în cadrul examinării cauzei în apel a recunoscut vina și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, totodată a achitat cheltuielile de înmormântare succesorului părții vătămate;

- recurentul, solicitând aplicarea în privința lui Bularga Igor a prevederilor art. 90¹ Cod penal, indică că inculpatul la moment se deține în Penitenciarul nr. 13, în condiții degradante și inumane, astfel fiind încălcate prevederile art. 3 CEDO;

- ținând cont că Bularga Igor a executat efectiv o parte din pedeapsa stabilită de instanța de judecată, și anume 1 an 5 luni, și raportând acest fapt la prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală care stipulează că o zi de arest preventiv se va calcula ca 2 zile închisoare, actualmente Bularga Igor are efectiv executat termenul de 3 ani, prin urmare acestuia îi mai rămâne spre executare termenul de 1 an 6 luni din pedeapsa de 4 ani 6 luni stabilită de instanța de fond.

5.4. Pe marginea recursurilor declarate de către procuror și succesorul victimei Dunai Maria, depune referință avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului,

solicitând instanței de recurs a le respinge ca neîntemeiate cu admiterea recursului său declarat în numele inculpatului.

6. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.1. Cu referire la recursul procurorului, Colegiul lărgit menționează că acesta indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 2262 lei, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 659 din 08.11.2016 și expertizei traseologice nr. 1323 din 08.12.2016.

Colegiul menționează că la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 659 din 08.11.2016 și expertizei traseologice nr. 1323 din 08.12.2016, or art. 143 alin. (1) pct. 1), 6) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea cauzei morții și în alte cazuri când prin alte probe nu*

poate fi stabilit adevărul în cauză, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizei) stipula că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

6.2. Cu referire la recursul succesoriului părții vătămate, Dunai Maria, Colegiul constată că potrivit conținutului acestuia, recurentul critică decizia sub aspectul pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă Colegiul consideră că temeiurile respective, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, în acest sens menționând următoarele.

Din start, Colegiul constată contradicții în cerințele recursului succesoriului părții vătămate Dunai Maria, or pe de o parte solicită instanței de recurs remiterea cauzei la rejudecare, iar pe de alta, solicită a fi obligat inculpatul să-i achite prejudiciul material și moral, astfel nefiind clară poziția acesteia.

Sub aspectul pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, recurenta invocă faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul său, însă în recursul declarat nu indică anume asupra căror motive din apel nu s-a expus instanța de apel, prin urmare Colegiul lărgit consideră că temeiul pentru recurs menționat supra, a fost invocat de recurent declarativ.

Colegiul, analizând decizia atacată, conchide că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală invocat de succesorul părții vătămate în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea). Totodată, Colegiul reține că recurenta nu-și motivează recursul prin prisma temeiului invocat, astfel nefiind clară poziția acesteia vis-a-vis de indicarea erorii respective în recursul său.

Cât ține de temeiul pentru recurs stipulat de pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală invocat, Colegiul reține că recurenta nu este de acord cu calificarea acțiunilor inculpatului doar în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, considerând că acțiunile acestuia urmează a fi încadrate și în baza alin. (3) lit. b) din norma penală menționată, Colegiul, întru respingerea celor menționate de recurentă, reiterează că potrivit art. 113 Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit materialelor cauzei, Bularga Igor este învinuit de faptul că a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport și a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, ulterior părăsind locul accidentului rutier, acțiunile acestuia fiind încadrate în baza art. 264 alin. (4) și 266 Cod penal.

Prevederile art. 325 Cod de procedură penală stipulează că *judicarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de legea procesual penală.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 326 Cod de procedură penală, *procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, aducând la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire.*

Reieșind din cele precitate, Colegiul menționează că dreptul de a modifica o învinuire adusă inculpatului, în sensul agravării ei, revine exclusiv procurorului, dar

nicidecum instanței de judecată. Prin urmare, în speță, instanțele de fond, corect l-au condamnat pe Bularga Igor pentru faptele indicate în învinuire, iar cerința recurenteii în sensul reîncadrării acțiunilor inculpatului în sensul agravării situației acestuia, este contrară legislației în vigoare.

Calificarea corectă a infracțiunilor asigură respectarea de către organele de drept și instanțele de judecată a legalității ca principiu constituțional, din care derivă și alte principii fundamentale ale dreptului penal. Ca rezultat al calificării corecte a infracțiunii sunt garantate drepturile și interesele legitime ale făptuitorului prin aplicarea pedepsei penale prevăzute de legiuitor anume pentru infracțiunea comisă și imputată acestuia, dar nu pentru o altă infracțiune, de o gravitate mai înaltă.

Cu referire la solicitarea recurenteii privind atragerea inculpatului la răspundere penală în baza art. 312 Cod penal, Colegiul menționează că subiecții activi ai infracțiunii respective sunt persoanele fizice responsabile, care au statut special prevăzut de procedura penală, și anume: martor, partea vătămată, specialist, expert, interpret sau traducător, pe când inculpatul nu poartă răspundere pentru declarațiile sale.

Cât ține de solicitarea recurenteii privind încasarea de la inculpat a costului bicicletei în sumă de 15 000 lei drept prejudiciu material pricinuit prin infracțiune, în apel fiind solicitată suma de 12 000 lei, Colegiul reține că instanța de apel s-a expus motivat asupra cerinței respective, corect indicând că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Astfel suma solicitată de recurentă, care diferă de cea solicitată în instanța de apel, urma a fi dovedită prin probe care arată nemijlocit valoarea bicicletei. Mai mult, atât pe parcursul urmăririi penale cât și în instanța de fond, succesorul victimei nu menționează nimic despre costul bicicletei, solicitând de la inculpat doar cheltuielile pentru înmormântarea victimei și pentru masa de pomenire, relatând că alte pretenții materiale față de acesta nu are, cu excepția pagubei morale (f.d. 160, vol. II). Abia în cererea de apel declarată, recurenta solicită încasarea în beneficiul său și a valorii bicicletei, însă fără a prezenta careva probe materiale în vederea demonstrării sumei respective.

Cu referire la prejudiciul moral încasat de către instanțele de fond în beneficiul recurenteii, Colegiul lărgit reține că legiuitorul a acordat prerogative anume instanței de judecată de a aprecia și determina quantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat. Or, art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, expres prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Astfel, instanța de recurs

menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În speță Colegiul consideră că instanțele de fond just au considerat suma de 50 000 lei dispusă de a fi încasată de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate drept una echitabilă, care corespunde suferințelor psihice suportate de aceasta în urma acțiunilor inculpatului, or suma de 1 000 000 lei solicitată este exagerată, ținându-se cont de faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, iar Dunai Maria nu este rudă apropiată cu defunctul, legătura lor fiind rezultatul relației de concubinaj.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentei nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de succesorul părții vătămate Dunai Maria și, potrivit legii decide respingerea acestuia ca inadmisibil.

6.3. *Cu referire la recursul avocatului Spoială Vladimir în numele inculpatului,* Colegiul lărgit reține că în susținerea acestuia avocatul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă nespecificând care anume eroare prevăzută la pct. 6) a fost comisă de către instanța de apel, însă potrivit cerinței înaintate, instanța deduce că de fapt motivele recursului respectiv se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.* Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

După cum s-a menționat, temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunilor articolelor incriminate, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de

individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Instanța de recurs precizează că solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a art. 90 Cod penal, este neîntemeiată, or faptul că inculpatul la locul de trai și de serviciu se caracterizează pozitiv, are un copil minor la întreținere, la faza de urmărire penală cât și în cadrul examinării cauzei în apel a recunoscut vina și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, totodată a achitat cheltuielile de

înmormântare succesorului părții vătămate, nu pot servi ca circumstanțe pentru aplicarea în privința lui Bularga Igor a unei pedepse neprivative de libertate. Este de menționat totuși faptul că inculpatul a comis accidentul rutier fiind în stare de ebrietate alcoolică, accident care s-a soldat cu decesul unei persoane, iar ulterior, în vederea evitării răspunderii pentru fapta comisă, intenționat a părăsit locul accidentului.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „*Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai decît în hotărâre motivele...*”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Raționamentul instanței de a suspenda executarea pedepsei depinde, de rând cu celelalte circumstanțe ale cauzei, de personalitatea vinovatului, de comportamentul acestuia anterior și după săvârșirea infracțiunii, în timpul urmăririi penale sau al judecării. Reieșind din cele expuse, din materialele cauzei, instanța de recurs conchide că, concluzia instanței de apel referitor la stabilirea pedepsei privative de libertate în privința inculpatului este fondată și întemeiată.

Colegiul lărgit nu se va expune pe marginea solicitării avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90¹ Cod penal și art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, deoarece aceasta nu a fost înaintată în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.*

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini

pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările acestora nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este fondată și întemeiată, iar recursurile declarate sunt inadmisibile.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, succesorul părții vătămate Potlog Iurie, Dunai Maria și avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2018 în cauza penală în privința lui *Bularga Igor*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 august 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun